

ρεύσεως τῆς ἀπονομῆς ὀφεικίων καὶ εὐεργετημάτων, ὅπως δυνήθῃ νὰ παραχωρήσῃ χάριτά τινα εἰς αὐτόν. 1374, Μαΐου 25.

F^o107^{to}

Millesimo trecentesimo LXXIII, die XXV meusis Maij.

1

Capta. Cum nobilis uir Dominicus Bragadino habitator Rethimi, sequens uestigia suorum progenitorum semper fuerit fidelissimus et bene dispositus ad honores et seruitia communis Venetiarum et post rebellionem Crete fuit captum et ordinatum Lefrerne ruinantur et dishabitentur cum aliquo circuitu, quem locum pater suus et ipsi habebant a communi Venetiarum soluendo annuatim certam quantitatem pecunie, propter quam ruinationem receperunt damna magna, quia uillani et alij debitores eorum, qui stabant ibi, iuerunt et se reduxerunt ad modo Caneas, ita quod nihil potuerunt habere ab eis, ut notum est, in tantum remanserunt in totum deserti, ultra predicta, sentiens ipse Dominicus de guerra Padue cum Ducali dominio, ipse accensus magna fidelitate sponte se obtulit uenire et uenit Venetias ducendo secum arcerios quinquaginta ad seruitium communis Venetiarum sicut est manifestum per litteras rectoris Rethimi. Et existens ad bastitas communis Venetiarum recepit infirmitatem maximam in personam suam quasi ad mortem, ex quo recepit expensas magnas, et sicut est dispositum facere, dum uita erit corpori, cum omnibus suis in honorem et statum communis Venetiarum. Et quia Ducale dominium est solitum bene facientes habere recommissos, pro bono exemplo aliorum; uadit pars, pensatis meritis suis quod strictura beneficiorum et officiorum reuocetur in tantum quod possit fieri gratia dicto Dominico de illis rebus deinde per illum modum et sicut uidebitur Ducali dominio et consilijs ordinatis. De non 9.—Non sinceri 1.

5

10

15

20

33

Περὶ τοῦ ὑπευθύνου διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν χρεῶν τοῦ ποτὲ Βαρθολομαίου Βενιέρη ἐκ Χανίων υἱοῦ τοῦ ποτὲ Μάρκου, φυσικοῦ ἀδελφοῦ τοῦ ποτὲ Τίτου Βενιέρη. 1374, Ἰουνίου 2.

F^o112^{to}

Millesimo trecentesimo LXXIII, die tertio mensis Junij.

1

Capta. Cum nobiles uiri ser Paulus et Marcus Uenerio fratres commissarii quondam Bartholomei de Uenerio de Canea, filij quondam Marci Uenerio de Canea; qui Marcus Uenerio fuit frater naturalis quondam Titi Uenerio, exposuerint Ducali dominio, quod sicut est manifestum in millesimo trecentesimo quadragesimo nono mensis Octubris, indictione tertia die 24. Ser Nicolaus Uenerio maior uenit ad pacta et conuentiones cum Tito et Marco Uenerio nepotibus suis, quod ipse ser Nicolaus Uenerio fuit contentus dare et consignare et scribi facere dictis nepotibus suis omnia sua bona immobilia cum suis habentijs et pertinentijs et uillanis cum conditione quod dicti nepotes sui soluere deberent omnia sua

5

10

- debita, in quibus tenebatur ipse ser Nicolaus Uenerio, que sunt multa et diuersa, sicut in carta pactorum inde factorum scripta et roborata manu Georgij de Mediolano notarij cancellarie Crete plene continetur. Postea uero in millesimo trecentesimo sexagesimo primo mensis Martij die septimo indictione XIII. Titus Uenerio uenit ad pacta et conuentiones cum Marco Uenerio naturali predicto de Canea in hunc modum, uidelicet; quod Titus Uenerio fuit contentus soluere debita dicti quondam ser Nicolai Uenerio, et Marcus Uenerio naturalis predictus consensit et dedit in partem dicto Tito meliorem et plus auantazatam partem et maioris ualoris quam pars, que remansit ipsi Marco, sicut constat per cartam uel instrumentum partitionis et pactorum factam et roboratam manu Marci Luciano, olim cancellarij Caneae iu millesimo indictione et die predictis. Post uero rebellionem Crete comparuerunt coram rectoribus Caneae aliqui de creditoribus quondam dicti ser Nicolai Uenerio maioris, molestare uolentes dictum Marcum Uenerio de Canea, uel partem suam, que erat libera et francha, et non tenebatur ad aliqua debita, ut dictum est; et istud faciebant ipsi creditores, quia pars Titi Uenerio erat posita in commune et non poterant habere regressum contra eam. Et sicut notum est, non fuit aliquis rectorum Caneae, qui uoluerit facere aliquam nouitatem dicto Marco Uenerio naturali, uidendo clare iura sua, et cartas, instrumenta et pacta loquentia super hoc, ymo rectores Caneae semper habuerunt partem ipsius Marci Uenerio naturalis fore libera, et non teneri ad aliqua debita supradicta, sicut poterit sciri a rectoribus Caneae quibus fuerunt presentate plures sententie de predictis, sed ipsi rectores et specialiter ser Marcus Justiniano olim rector ibi, noluerunt facere aliquam nouitatem. Et quia secundum quod asserunt commissarij predicti commissaria dicti Bartholomei Uenerio quondam filij Marci Uenerio naturalis predicti per formam dictorum pactorum, instrumentorum et cartarum debet esse libera et francha pro sua parte. Et pars Titi Uenerio, que uenit eis commune, debet esse ad ista debita obligata. Propterea supplicauerunt dicti commissarij, nomine dicte commissarie quod dignaremur ordinare, uel quod carta partitionis et pactorum remaneat firma, ualida, sicut fecit Titus et Marcus Uenerio, ita quod commune Venetiarum, quod habuit partem Titi Uenerio teneatur ad id quod tenebatur Titus Uenerio predictus, ita quod eis transeant cum onere suo; uel quod partitio de bonis predictis fiat iusta et equalis a capite, et quod omnia ipsa bona ponantur insimul et diuidantur cum onere suo, ut iustum est. Cui expositioni uel supplicationi responsionem fecerunt et consuluerunt sapientes Crete in hunc modum; uidelicet quod uoluerunt uidere et examinare omnia facientia ad istud factum, scilicet pacta, que primo fecerunt ser Nicolaus Uenerio maior cum Tito Uenerio, et Marco Uenerio naturali et alias conuentiones et

pacta inter Titum Uenerio ex una parte et Marcum Uenerio naturalem ex altera, et sicut apparet, facta diligenti examinatione, pars Titi Uenerio, quia fuit melior et plus auantazata, est obligata ad debita predicta dicti quondam ser Nicolai Uenerio maioris, sicut in instrumentis confectis ex hoc clare continetur. Et propterea consulunt ut nemini fiat obliquum contra ius, quod scribatur rectoribus Canee, quod supersedeant et nullam nouitatem faciant commissarie predicti Bartholomei Uenerio quondam filij Marci Uenerio naturalis pro debitis aliquibus quondam ser Nicolai Uenerio predicti, nec in possessionibus uel locis, que fuissent dicti quondam ser Nicolai Uenerio et uenissent in partem Marco Uenerio naturali predicto. Uerum scribatur rectori Canee et duche et consiliarijs Crete quod nobis scribant totum quicquid solutum fuit de debitis quondam ser Nicolai Uenerio predicti et ante compositionem et pacta, que Titus et Marcus Uenerio fecerunt ad inuicem et post ipsam compositionem, et id quod restat solui de ipsis debitis, ut quantum est capitale et quantum est pro pena uel usura et omnia alia facientia ad istud factum, ut habitis suis informationibus possit dari finis huic facto, sicut uidebitur esse iustum.

Uadit pars examinatis omnibus et singulis supradictis et intellecta etiam responsione ser Marci Justiniano, olim rectoris Canee quod fiat sicut consulunt sapientes Crete.

34

Ἔο 120^ς Ὁ Μάρκος Νταλλεμπελλεντόνε (Dalle Belledone) ἐκ Χάνδακος ἔλαβε παρὰ τοῦ ποτὲ Βενεδείκτου Τζάνε τὸ ἥμισυ οἰκίας κειμένης ἐν Χάνδακι ἐν τῇ συνοικίᾳ τῆς Ἀγίας Μαρίας τοῦ Valverde. Τὸ ἥμισυ τοῦτο εἶχε λάβῃ ὁ Τζάνες παρὰ τῆς κοινότητος εἰς ἀνταλλαγὴν τετάρτου σερβενταρίας ἣτις ἀνῆκεν εἰς Τζαννάκην Ρίζον. Ὁ Μάρκος ἔλαβε τὸ ἥμισυ τοῦτο τῆς οἰκίας ἐπὶ ἐτησίῳ ἐνοικίῳ δουκάτων χρυσῶν 25 διὰ μίαν δεκαετίαν, μετὰ παρέλευσιν τῆς ὁποίας θὰ ἀπέμενεν εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Μάρκου, ὅστις θὰ ἐτέλει τὰς τιμαριωτικὰς ὑποχρεώσεις. Ἦδη ἀναφερόμενος παρακαλεῖ τὴν κυριαρχίαν, ὅπως τὸ ἥμισυ τοῦτο τῆς οἰκίας ἐγγραφῇ εἰς τὰ κατάστιχα ἐπ' ὀνόματι τοῦ Μάρκου, ἀφ' οὗ ὁ Β. Τζάνες ἀπεβίωσε καὶ ἡ χήρα αὐτοῦ καὶ ἡ οἰκογένεια θὰ ἐδυσκολεύοντο νὰ τελῶσι τὰς τιμαριωτικὰς ὑποχρεώσεις. Λαμβανομένων ὑπ' ὄψει τῶν ἀνωτέρω καὶ τῶν δαπανῶν τὰς ὁποίας ὑπέστη ὁ Μάρκος πρὸς ἐπισκευὴν τῆς οἰκίας, ἀποφασίζεται συμφώνως τῇ γνώμῃ τῶν εὐγενῶν Ἰωάννου Γραδενίγου δουκὸς Κρήτης καὶ τῶν συμβούλων, οἵτινες ἐρωτήσαντες τὴν χήραν ἐὰν ἔχῃ νὰ ἀντεῖπῃ εἰς τὴν αἴτησιν τοῦ Μάρκου, αὕτη οὐδὲν ἀπήντησεν κτλ. καὶ τὸν Ἰωάννην Πιζάνην ἐκτελεστὴν τῆς διαθήκης τοῦ Βενεδείκτου Τζάνε, ὅστις ἀπήντησεν ὅτι οὐδὲν γνωρίζει, νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ αἴτησις τοῦ Μάρκου. 1374, Ἰουλίου 6.

35

Κανονισμὸς ἀποικιακῶν Κρήτης.

Περὶ προβλέψεως μεταφορᾶς εἰς Βενετιανὰ ἀποικιακῶν, ὅθεν δῆποτε προερχομένων καὶ εὐρισκομένων ἐν Κρήτῃ.

Ἔπονται αἱ ὁδηγίαι εἰς τὸν πάτρωνα τοῦ ναυστάθμου Βενετίας, ὅπως ἐξοπλίσῃ δύο κάτεργα.